

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.

kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSBTT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Kegyelemet Bartha Miklósnak!

Pécs, 1897. július 8.

Ily felirással köröznek ivatek az egész országban és gazdag, meg szegény, főrangú meg polgár és mindenki, aki a lángész előtt hódolni, a nagy jellemet tisztelni, a legkiválóbb magyar publicistával érezni tud, magas röptű gondolatait nap-nap után élvezi és irásában, mely csodálatos erejű, gyönyörködik: most nevét az ivre, mely a nemzet nevében fog a király színe elé menni, odairja és szívében imádkozik, hogy a kérésnek foganatja legyen: adassék kegyelem Bartha Miklósnak!

Ugyanis a magyar közéletnek ragyogó tisztasága alakja Bartha Miklós. Hozzá fogható publicistánk nincsen, vele büszkélkedünk és mesterünként tiszteljük, kit mindenkinek csodálni kell, utánozni próbálhatják, de elérni nem lehet. Tollának művészete pedig mély tudással párosul, mely bölcs tartalmat ad minden sornak, amit ő leír, akként okulunk és tanulunk, ha cikkeket olvassuk. Mint ember: nemes és önzetlen, igazi jellem, ki a köznapiság felett, melyben az emberek egymást meg-hurcolják, magasan áll és hozzá soha semmiféle gyanu nem férközött, a köznek szolgálatában állván hosszú politikai és hirlapirói pályáján, a köznek tett mindenkor és egyedül szolgálatot.

Most el van ítélve fogházbüntetésre, hat hónapra, melyet elszenvednie kell egy cikknek megírása miatt. Az ítéletet, me-

lyet az ország független bírósága hozott, bírálat tárgyává tenni nem akarjuk, sem taglalni, mennyiben lehetett vétkes Bartha Miklós, amint az esküdszók megállapította. Azonban a nemzet aggódva figyel, hogy egyik legnagyobb fiát bebörtönözni akarják és a királyhoz, kinek kezében a kegyelem joga, fordul, hogy a büntés alól Bartha Miklóst megszabadítsa.

A nemzetnek kérése ez — királyához. Nem a hivatalos nemzeté, hiszen ma valódi képviselője a nemzetnek nincsen, hanem az összes egyesek kérése, a nemzet minden igaz tagjának, ki a nemzet nagyjait becsülni tudja, óhaja. Itt minden különbségnek, mely az ország polgárait társadalmi, politikai téren, vagy az egyéniség és körülmények más vonatkozásaiban elválasztja, meg kell szünnie, hiszen Bartha Miklósnak ellenségei nincsenek, nem is lehetnek, akik pedig ellenfelei: azok is tisztelettel adóznak neki és mindannyiunk büszkeségének tekintik. Érdeme szerint érte Barthát a nemzet becsülése, hogy érette az egész nemzet kész a király elé járulni, kibizik, hogy a nemzet szavát meghallgatni fogja.

A magyar közjog ősi idők óta a királynak adta a kegyelem jogát, mely a felségjogok legfelségesebbike. Ugyanis olykor a bíró, olykor a törvény téved, avagy az ítélet éles ellentétben áll a józan közvéleménnyel, reparálni másként nem lehetne, minthogy egy magas hatalom kiegyenlítése az ellentéteket megszünteti és

az ítéletet, melyen a rideg törvények szerint változtatni nem lehetne, hatályából kihelyezi vagy másként változtatja.

Most az egész nemzet óhajtja, hogy a kegyelem azon ítéletet, mely Bartha Miklóst hirlapi működése miatt sújtja, eltörölje. A kegyelmet nem kéri Bartha, ki sohasem kért semmit, hanem szolgálta lelke nagyságával önzetlenül az igazságot, hanem sorompóba lépnek pártkülönbség nélkül az ország polgárai, kik nem nyugodhatnak bele, hogy cellába zárják a fényes csillagot. Királyunkban pedig erős a hitünk, nagy a bizodalunk, hogy a nemzet óhaját meghallgatja és Bartha Miklósnak kegyelmez.

* A kath. választók figyelmébe. Figyelmeztetjük a kath. választópolgárokat, hogy a kath. autonómiai kongresszusra való képviselő választás a pécsi székesegyházi plébánia területére nézve már szombaton és vasárnap (július hó 10-én és 11-én), a szigeti külvárosi plébánia területére nézve pedig vasárnap és hétfőn (július hó 11-én és 12-én) lesz megtartva.

Több oldalról hozzánk intézett tudakozódásra arról értesítjük az illetőket s velük az összes választókat, hogy a kath. autonómiai választás nem történhetik felkiáltás útján, hanem ha csupán egy jelölt lenne is, a szemé-

A „Pécsi Figyelő” tárcája

A rózsá hamvai.

— Catulle Mendés. —

Furcsa érzélgősség fogott el ma reggel, mert az este egy szép leányka a szögóra előtt egy románcot énekelt előttem, mely a rózsák keblén pihenő lepkéről zengett. És a kert, melyben épen sétáltam, még inkább megtartott e kedélyhangulatban; semmi bozótos vad rész nem volt benne, nagy tábláival, melyekben piros fehér és kék kisasz szony cipellők virítottak, utjainak porondjával, melyen a gereblye egyenletes barázdákat karcolt, akárcsak a hangjegy vonalait, kedves gondolatokat keltett bennem. A júniusi nap pazarul szórva sugarait, felhalmozott ebben a kertben mindent, ami pompásat csak találhatunk egy virágbokrétaiban.

Egy szállongó lepke, két virágsziromhoz hasonlóan, melyeket a szellő kapott magával, csapódott a kezemhez s egy kis igen finom port hagyott rajta

— Fehér lepke! mondtam neki (a románcra gondolva, hajlandó voltam ily társalgásra a kis szárnyással), fehér lepke és

felelj nekem egy kérdésre, melyet már régóta vágyódom intézni hozzád, vagy valamelyik társadhoz.

A lepke leült a levélre.

— Hallgatlak, mondtotta.

Mert miért ne felelt volna nekem, miután én beszéltem hozzá?

— Frivol kedvese a rózsáknak és lilomoknak, folytatám, ez a könnyű por, a melyet szárnyaid szórnak, míg egyik virág kehelyről a másikra szállongasz, honnan származik, mondd el nekem? Ti vagytok az egyetlen szárnyas lepkék, melyekről mint valami dobozból, fehér por szóródik széjjel.

A lepke így felelt:

— Kíváncsi!

De mert egy kis ideje volt, kegyeskedt engem megoktatni. És én valóban azt hiszem, hogy nagyon sok olyan dolgot tanulhatnánk, a mik épen nincsenek meg a könyvekben s a miket a tudósok nem tudnak, ha gyakrabban el-elbeszélgetnénk az erdők és a mezők lepkéivel, bogaraival.

*

Mikor a vereshajú Éva született, tizenhatéves korában, — mely kornál a mai nők nem időznek elég kitartással — a csodás Édenkertben, hol minden élettől és ifjúságtól pezsgett, elragadtatva állott ennyi pompa

előtt; de semmi hő vágy nem szállotta meg szívét.

Még mielőtt megbámulta volna magát valamely forrás tükrében, már körülrajongták s a mint megpillantotta képét a patakban, szánalom fogta el a lények és dolgok iránt. Igen, az oroszlan sörénye, az ő láng-hullámszával pompás volt a napfényben, de Éva hosszan aláomló haja még fényesebben tündökölt. Hogy az ég kék volt, lehetséges, de az ő szeme fényesebb azurban ragyogott. Miért lett volna féltékeny a hattyura, mikor nyaka és karjai élő hóból voltak, miért a repkényre, mikor az ő ölelése ésbontóbb, tartósabb volt, miért az illatos cserjés félhomályára, tudván, hogy az ő teste misztériumában sűrűbb és illatosabb mélységek vannak? Gőgösen szemlélte az új természetet és mondván: „Kétségen kívül mindez nagyon szép; de mit? csak ennyi az egész?” És a játék, melyben a gyönyörűséget lelte, abban állott, hogy egy fa alá ülve nevetve csókolgatta finom ujjainak a körmeit.

De egy napon meglátott egy rózsát.

*

A Rózsá, az állott előtte alig rózsásan, csaknem fehérén az ő diadalmas kecsében! Kinyílt és tündökölt, mint egy csillagnak

Iyenkinti leszavazás vehető csak figyelembe, a mi másként nem is képzelhető, miután a választókerület választói nem gyűlnek össze egy helyre választani a szavazatszedő küldöttségek előtt olyan jelölésnek nincs helye, mint az országgyűlési képviselő választásnál, hanem minden plébánia területén külön történik a választás s minden választó előleges jelölés nélkül is szavazhat bárkire.

Míthogy pedig a pécsi választó kerülethez Pécs városán kívül még 22 vidéki plébániának 83 községe tartozik s így a választás esélyei előre ki nem számíthatók, kívánatos, hogy **minden választó leadja szavazatát**, habár újabb jelölés a kongresszusi képviselő-ségre nyilvánosan nem is történék.

A vármegyei választások küszöbén.

Sz.-Lőrinc, 1897. július 8.

A régi, híres vármegyei autonómiából egyéb se maradt meg, mint a tisztviselők választása. Hanem ez is csak képzeletben. A valóságban az egész választási komédia merő guny és nevetség. Tisza Kálmán bölcsesége ezt a jogot is kicsavarta a minden ékességétől megfosztott vármegye kezeiből és, a mi fő, maga sem tudja kinek adta.

Azóta a klikk-érdekek állanak az uralom polcán. És a megye közönségét képviselő megyebizottsági tagoknak más szerepük nincs e kérdésnél, mint a felsőbb hatalmak önkényes intézkedéseit tapsaikkal és éljenzéseikkel ünnepélyesebbé tenni és elhinni, hogy választó, szép jogukat gyakorolják, midőn az egyetlen jelölt lelkes éljenzésében kifáradnak.

Az elméletben úgy volna az, hogy a vármegyei díszes állásokra nyílt pályázatot kellene hirdetni, s válogatni az érdeemeseknek ítelt jelesek között. S hogy a pályázók legjelesebbjei menjenek az urna elé, ez lenne célja a kijelölésnek.

A valóságban pedig úgy van, hogy még meg sem ürül valamely állás, az uralkodó hatalmak már kiszemelik azt, kiben

nézhető virág. Örömtől sugárzó és élő volt, mint egy asszonyhoz hasonló csillag. Egy előtte elhaladó tigris ellágyulva sirt a látására.

Éva zavarodottnak érezte magát. Megértette, hogy vetélytársa van az örökkévalóságig. Bármily szép volt is, a Rózsa nem kevésbé az volt. Illat illattal, mosoly mosolylyal, virághus női hussal szemben, szakadatlan versengés lesz itt az idők végeig. Hasztalan próbálkoznak majd a szerelmes költők lelkesült madrigálokban bizonyítani szívök hölgyének a szuverén virág vereségét; Éva nem ringatta magát csalódásban: a pompás diadalmas Rózsa örökösen dacolni fog vele; örök megalázása lesz a nőnek az összehasonlítás pompázó vetélytársával.

Szomorúság, melyről alig alkothatnánk magunknak fogalmat, fogta el azt, a kinek alávetették magukat az összes teremtetett dolgok, akinek csupán egy virág szegült ellen. Nem szerette többé magát bámulni a forrás tiszta tükrében, nézni a játszó hattyukat, melyek kevésbé fehérek voltak, mint ő a tavak égi azurján; megtörtént volt, hogy férje mellett feküdve, egész éjjeleken át keserűen ábrándozott, ökleit fogaira szorítva a csillagok közönyössége alatt; és hosszú órákon át

a választó közönség bizalmának összpontosulnia kell; ami nem is lehet másként, mivel csak egyet jelölnek. S mert ez nyílt titok, nem is mer pályázni a legaraválőbb egyén sem.

Ez az oka, hogy a legfontosabb állásokra nem akad pályázó s ha éppen akadna, azt a bizonyos bukás rémével (mely az intéző körök hatalmában áll — gunyjára minden szabad választási eszmének) még a pályázattól is visszariasztják.

Ki is biznék érdemeiben, képzettségében s a választó közönség rokonszenvében, ha előre hangsúlyozza a kandidáló bizottság feje, hogy semmi tekintet által a bizottság meg nem köthető és az érdeemesnek talált pályázók mindenikét, vagy néhányát, vagy csak egyet jelölend azok közül.

Látható, hogy a mohácsi főszolgabírói állás betöltésére célozunk; mivel — szerencsére — az alispáni székre oly érdeemes férfiú fog jelöltetni, a ki ellen senki se tehetne jogosult kifogást, hanemha nagy jószágát, a mely azonban a mérleg nem bal, hanem jobb felére szokott tétetni.

Másként áll a dolog az ő helyének betöltésével. A sokat emlegetett szűkebb értekezlet a pályázók közül a tágabb értekezlet előtt, tudvalevőleg négyet tartott érdeemesnek arra, hogy jelöltessenek, természetesen a fennebbi klauzulával.

Ez állás betöltésére nézve eddig három járás bizalmi férfiai foglaltak állást.

A legfőbb és legtermészetesebb fórum maga a mohácsi járás, mely a volt alispán intenciója folytán létesült régebbi megállapodás alapján a két, legtöbb szolgálatidőt felmutatott férfiut óhajta versenytársakul látni a pályatérén, az ifjabbaktól teljesen eltekintve. És erre nézve kötelező megállapodásra jutott. Ennek ellenében Siklós a maga érdeemes emberét akarja szavazata által megtisztelni.

A legcsudálatosabb azonban az, hogy a hegyháti járás, hol a volt alispán dominál, az ő intenciójára hozott megállapodás ellenére a mohácsiakat, azok ellenére mással akarja boldogítani, mint a kiket a jogosult pályázók közül ők óhajtanak.

A leghelyesebb, a mit a többi 4 járás tett, tudtom szerint ez ideig állást nem foglalván, értvén hogy kötelező megállapodással tagjai szabadságát nem korlátozta.

A választás elmélete szerint — még a kandidációnális korlátok mellett is — a mérvadó szempontok ezek: a pályázónak megfelelő és teljes képesítettsége és a vá-

el-elüldögélt egy fa tövében anélkül, hogy csókolgatta volna apró ujjainak rózsás és finom körmeit.

Elannyira, hogy végre eltöklélte magában, hogy megsemmisíti a virágot, mely elvitatja tőle azt a diadalt, hogy ő hasonlithatatlannal szépség. Eh! azt kétségtelenül jól tudta, hogy egy holt rózsát még nem a rózsák örökös eltűnése; újjak fognak születni minden tavasszal, minden nyáron a nagyon szépek, a nálok kevésbé bíboros ajkak szégyenére. — De legalább Éva megboszulta legyen az első bántalmat, nem tűrte legyen megtorlatlanul egy vetélytárs diadalát! Először arra gondolt, hogy szétépi ellenségét, hogy megharapja, lábball tiporja a porban, a kavicsok közt s aztán egészen apróra zúzva, a dühöngő szélbe dobja. Egyezzer látta, amint egy kánya egy pacsirtát megragadott; így akarta megragadni a Rózsát! Mindazáltal más kinzásra töklélte el magát. Száraz füvekből egy kis máglyát emelt a füvényen, egy szent János bogarat ráejtve, meggyújtotta és mikor a füvek lánggal égtek, leszállította a virágot s a tűzbe dobta. Oh! hogy reszkettek a finom szirmok, hogy zsugorodtak össze kinos pattogással! Mily szomorú és kegyetlen volt ezt a rózsás fehérséget, ezt az illatot, ezt az életet, mindezt a bájtl

lasztó közönség bizalma. Az első bizottsítja a kijelölő bizottság, melyik bíráló szerepet teljesít. A második hajlam és érzelem dolga. Igaz, hogy midőn főszolgabíróvá választunk, nem egy járás, hanem az egész megye részére tesszük azt; ugyde midőn illetékes fórum e részben már megnyugtatott, ugyan mi volna az ok, a mely bennünket a mohácsi kivánságának jogosult támogatásától elvonhatna?

Az a befolyás, mely a jelölés terén ezükebb és a közönség által nem ismert módon érvényesült, úgy látszik, a választást is dominálni akarja. Pedig semmi sem örökkévaló, még a hatalmasok uralma sem. Az egyének jönnek, mennek, mivel pótolhatatlan egyént a történet nem mutat fel, az intézmény azonban megmarad. Baranyavármegye maradjon Baranyamegye. Annak leendő ezután is jeles és szeretett alispánja, mert a közvélemény jeleseit emeli e polcra. De a legjelesebb is csak az időben dicsőségünk, büszkeségünk, ha igazán az és arra való. — A vármegye közönsége feltalálhatja az érdeemesek közt a legérdeemesebbet a nélkül, hogy a mohácsi járás közönségének óhajlásával ellentétbe kellene jönnie. A megye szolgálatában érdemeket szerzett két férfiut tűztek ki ők. Ezzel kijelentették mintegy, hogy bármelyiket tisztelje meg a vármegye bizalma, ők megnyugvással fogadják.

Mi, a kik független polgárok gyanánt foglaljuk el a vármegye székházában helyünket, jogaink gyakorlásánál ne várjunk kommandóra, s ne nézzük a szemöldökök mozgását, hanem éljünk törvényadta jogainkkal és tiszteljük meg szavazatainkkal azt, a kit arra a mohácsi járás jelöltjei közül méltóbbnak gondolunk: Baross vagy Jeszenszkyt. Ifjuságuk virágát a közönség szolgálatában hullatták el. Érdemeket szereztek ez állásra; ezt mutatja úgy a jelölés, mint a mohácsiak óhaja. Vegyük ezt tekintetbe s ne feledjük el, hogy valamikor nekünk is szükségünk lehet még a mohácsiak szavazatára. Jelszavunk legyen: Éljenek a mohácsi biz. tagtársaink jelöltjei!

Megyebizottsági tag.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

égetni! Végre nem maradt más a kialvó könnyű parázson, mint egy kis fehér por — a Rózsa hamvai — és a kegyetlen asszony meg volt elégedve.

*

De nagy lett az elégtelenség az Éden lepkéi között. Szerették a rózsát, mely gyűlölte a nőt. Hogyhogy, nincsen többé Rózsa és ők nem pihennek többé reszketve és elragadtatva rezgő szirmain? — nem érintik többé, szárnyaikat kiterjesztve, szívének balzsamos titkát? Mialatt lefolyt a végzetes tett, ott röpködtek kétségbeesetten a könnyörtelen bakó körül. Éva nem is látta őket, egészen boszújával lévén elhelve. Most diadalmasan távozott és ők zokogva nézték a kis csomó hamvat, szeretetöknek halovány maradványait.

Legalább meg fogják belőle őrizni mindazt, amit magukkal vihetnek.

Nagy számmal együtt, egy gomolyban a drága ereklyékre vetették magukat, meg-hengergöztek bennök, beléjük burkolóztak.

És a finom szálló por, mely azóta a lepkék szárnyairól szétszóródik, a Rózsa hamva.

Hirek.

Pécs, 1897. július hó 8.

Nyári gyötrelmek.

Im, itt az idő, mikor a hivatalokban ingujjra vetkőzve gyártják az aktákat. Aszalódunk.

A ruhafogásról előkerülnek a kimondhatatlan színű kabátok és nadrágok, meg a lyukas szalmakalapok. Ez utóbbiaknak az ára a lyukhoz van szabva. A csinálójától jobban kilyukasztotta a portékáját, az antul többet kóstál. Hadd járja a szellő kalapon át is a fejet. Ha ugyan volna ilyentájt szellő a világon.

Azután uralomra kerülnek a porcipelők és a szürke napernyők. A férfinépség edzett marka erősen tartja kezében a filigrán nyelvű napernyőt s az arcokról még az alatt is csorog az izzadság.

A gyötrelmek mind nagyobbak lesznek. Az aszfalton nem lehet járkálni, mert sűt; a szobákban nem lehet megmaradni, mert fojtó a levegője!

Aztán a legyek!

Csak a napokban támadtak föl ezek a szurtos fejű himpellérek s már annyira megsokasodának, hogy nem kerül számukra a városban elég légyecsapó.

A gazdaasszonyok mérgesek. Mind azon török a fejüket, hogy minél sikeresebbnek ígérkező légyvesztő szert találjanak ki. Itt döng az egyik bogár; amott a másik. Az embernek nincs elég szeme, hogy megvizsgálhassa, mikor csöppen bele egy-egy a leveses tálba.

Huh!

Az érzékeny lelkeket kirázza a hideg, ami különben ilyen pokoli forróságban még jótémény.

Szólhatnak egyébként a porról is. Minek van nyári por a világon? Mikor a forró viz természetű szél tölcseért formál belőle, megpörgeti egy kicsit, aztán szétszórja megest. Ez ám a szinielőadás.

A szemeket lakatra kelle csakni, a füleket pedig gyapottal kéne betömni. Ezt meg is lehetne cselekedni, de mit csináljunk a tüdővel?

Ha pedig a szél nem garabanciaszkodik a porral, elkövetik ezt a merényletet az utcaseprők; ezek a bozontos bajszu, irgalmat nem ismerő emberek, kik szélteben-hosszában pofázzák a hosszú nyelvű seprűkkel az utcákat, nem kimélve halandót, légyen az kiskorú, nagykorú, a férfi, vagy a női nemhez tartozó.

Az ember ilyenkor gondol egyet s fölteszi magában, hogy fürödni megy. Ah, jó lehet ilyenkor a fürdő. Mikor a hideg hullámok nyalogatják az ember testét! Már ott vagyunk a célnál. Szinte érezzük a gyönyörűséget, miként temetkezünk a habok közé, mikor leforráznak bennünk azzal a kijelentéssel:

— Kérem, minden kabin tele van.

Akkor fölszedelődünk s ellábolunk valamelyik kertihelyiségbe, hogy szidjuk azokat, a kik elkaparintottak előlünk minden kabin.

A kerthelyiségekben rendszerint meleg spritzer van és tömérdek szunyog.

De milyen szunyogok! Nagyok és erőszakosak. Ez utóbbi tulajdonságukat illetve, hasonlatosak a vigécekhez.

Micsoda csipésekkel kerül ki az ember egy ilyen üdülőhelyről, boldog Isten!

Az ábrázolja tarka lesz, mintha csak tötövirozták volna.

No aztán elérkezik az este, mikor fölébred a szerelem csillagával együtt a sok bohókás álom. Van is nyárszakán álom? — Hiszen az ember aludni sem tud a hőségűtől. Majd magára huzza, majd lerántja magáról a takarót.

A szerelem pedig . . . Mit szóljunk a szerelemről?

A gavallér, mikor a kedves ablaka alatt áll, a helyett hogy csókra csucorítaná az ajkát, esengő tekintettel mintha csak eseket mondaná:

— Ugyan, édesem, önts a nyakamba egy korsó hideg vizet kérlek.

Az ám! Nyár idején a szerelem is untat.

. . . Aztán az az átkozott fű úgy megzöldíti a ruhát.

Figura.

Napirend 1897. július 9-én.

Naptár: péntek, jul. 9. — Róm. kath.: Anatólia. — Prot.: Cirill. — Görög-kel.: (jun. 26.) Sámson. — Zeidó: Thamusz 9. — Nap két 3 óra 57 perckor; nyugszik 7 óra 40 perckor. — Hold két délután 2 óra 57 perckor; nyugszik éjjel 11 óra 43 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 22 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg, száraz idő és zivatar várható.

— (Állandó választmányi ülés.)

Ma délelőtt 10 órakor tartotta Baranyamegye állandó választmánya ülését a megyeházán, melyen a hétfői közgyűlés tárgyait késztették elő, a mi azonban egy kissé nehézkesen ment, mert dacára, hogy déli 1 óráig folyt a vita, öt tárgynál többet nem intéztek el. Persze ezek aztán alaposan előkészítve kerülnek a közgyűlés elibe; míg a délután 3 órakor folytatott ülés hamar siklott át a tételeken, melyek jobbra adminisztratív dolgok voltak. A beremend-magyarbolyi közut kiépítése a jövő 1898-ik évben foganatosittatik három és fél méter szélességben, 6886 méter hosszban, körülbelül 30.000 frt költséggel. A szederkény-pécsvárad közut iránya az előadói vélemény szerint, hosszú vita után, Kátoly község és Szilágy-pusztá irányában fogadtatott el. Az ülésen Fejérváry Imre b. főispán elnökölt s a járási főbírákkal együtt összesen 22-en vettek benne részt.

— (Hadtestparancsnoki szemle.) Lobkovitz Rudolf herceg, a budapesti IV. hadtest parancsnoka, tegnap este a 8 órai vonattal érkezett meg Tolnáról Pécsre. Az állomáson a helyőrség tisztikara teljes díszben fogadta a hadtestparancsnokot, a ki a 44-ik és 52-ik gyalogezredek megismerlése végett érkezett városunkba s kíséretében voltak Jahl Gusztáv, ezredes és gróf Vay hadsegéd. A hadtestparancsnok az „Arany hajó”-ba szállt, hol tiszteletére vacsora volt. Ma délelőtt a szigeti vásártér melletti katonai gyakorlóterén díszszemle volt a két ezred összes legénysége és tisztikara jelenlétében; délben 1 órakor pedig bankett a „Hajó”-ban. Délután lögyakorlatot tartott a katonaság a hadtestparancsnok jelenlétében a honvédségi lövőtéren s este ismét a „Hajó”-ban lesz vacsora. Holnap (pénteken) reggel harcászati lögyakorlat lesz, mely után a fél tizenkét órai vonattal Kaposvárra utazik a hadtestparancsnok, hogy az ottani katonaság felett is szemlét tartson. Kaposvárról szombaton utazik vissza székhelyére, Budapestre.

— (Kinevezés.) Az igazságügyminiszter dr. Nádosy Imrét a kaposvári kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

— (Hivatalos lap.) Várady Ferenc, megyei alleltárós és a „Pécsi Napló” felelős szerkesztője, kérvényt nyújtott be a

vármegye közgyűléséhez, melyben egy hivatalos megyei organum létesítése iránt tesz ajánlatot. A ma megtartott állandó választmányi ülés hosszasan foglalkozott a dologgal, melyet a referens főjegyző elfogadásra ajánl. Várady ajánlatának lényege a következő: hajlandó ugyanis egy hivatalos jellegű, évenként 52 számban megjelenő lapot kiadni, kizárásával minden politikának, melyben a megyét s a községeket érdeklő mindennemű rendeletek, közgyűlési, bizottsági ülések tudósításai s más a megyei közéletre vonatkozó dolgok foglalnának helyet. A lap az alispán, vagy a főjegyző cenzurája, illetve revíziója alatt látna napvilágot. Kiván ezért 5 évi kizárólagos jogot, minden községtől kötelezőleg évi 6 frtos előfizetési díjat, a hivatalos hirdetések az általa közlött tarifa szerint, továbbá hogy az előfizetési pénzeket a vármegye szedje be a községektől s neki negyedévenként előlegesen folyósítsa. Tekintve, hogy hét éve szolgálja a vármegyét, meg irodalmi érdemei is vannak, hiszi, hogy a vármegye belemegy ajánlatának elfogadásába különösen akkor, midőn kijelenti, hogy jövő január 1ével kész megválni a „Pécsi Napló”-nál elfoglalt állásától. Szóltak a dologhoz és pedig ellene Simonyi János, Országh Lajos, Jagics József, abból indulva ki, hogy ez az új hivatalos organum teljesen felesleges, impraktikus és csak újabb megterhelését jelentené a községeknek, amely nincs indokolva. Pártolólak szóltak hozzá Benkő Gyula és Stajevics János, ami után felállítás általi szavazásban 8 szóval 5 ellenében elfogadták, hogy ajánlani fogják a közgyűlésnek az ajánlatnak elvileg leendő elfogadását s a főjegyzőnek megbízását az ügytanulmányozásával, aki a legközelebbi közgyűlésen be fogja jelenteni, hogyan állanak más megyékben a hivatalos lapokkal.

— (Újabb csőd.) A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíró, csak nemrég rendelte el a csődöt Groszmann S. bolmányi cég ellen, most pedig Groszmann Katalin bolmányi lakosnő ellen is csődöt nyitott. Csődbiztos Bogya Pongrácz kir. törvényszéki bíró; tömeggondnok Zöld Sándor dr., pécsi ügyvéd, helyettese Narancsik Károly dr., dárdaui ügyvéd. Igénybejelentési határidő szeptember 1.; felszámolási határnap szeptember 17.

— (Építőmunkások gyűlése.)

Tegnap este az építőmunkások a gyár utca 7. szám alatti helyiségben gyűlést tartottak, melyen a helyzetük javítását célzó intézkedéseket vitatták meg. A gyűlésen a rendőrhatalóságot Rónaky Ignác rendőrkapitány és Selényi Antal, rendőrbiztos képviselték. A gyűlésen felolvasták a memorandumot, melyben az építőmunkások helyzetének javítására vonatkozó kérelmek felsorolva s elhatározták, hogy a memorandumot beterjesztik az iparhatósághoz és az Ipartestülethez. A memorandumban különösen kikelnek az előmunkások kiváltságos helyzete és az általános munka ellen s ezeket eltörlendőknek vélik. A gyűlés persze — mint minden munkásgyűlés — nem eshetett meg a szocialista kolompások ánzákolása nélkül s beszéltek Schmirer Károly, Szabó József, Vég, Horváth és Nagy, hetet-havat

összehadarva a tőke ellen, a mely a munkásosztályt kiszákmányolja. Ezek az individuumok különben mindintább belemerülnek a szocializmus fertőjébe s már egy-egy szakszerveletben is — a milyen a tegnapi volt — emlegetni merészlik a hasátlanságot, a nemzetközi alapot s egyéb ilyen általuk bizonyára meg nem értett, csak a kitoloncolni való csavargó izgatók által a fejükbe vert frázisokat. A gyűlés különben elnyult egész éjjeli 11 óráig s míg a cirkuszban a bolondos Augustus mulattatta a közönséget, addig a jobb sorsra érdemes építőmunkásoknak a szocializmus bolondgombáit kellett végighallgatniok.

— **(Biedermann diszpolgársága.)** Levelezőnk írja, hogy Szigetvár város polgársága tegnap tisztelgett lovag Biedermann Rezsőnél, mely alkalommal a diszpolgárságról szóló, fényesen kiállított diszoklevelet neki átadták. Meleg hangon mondott ezért köszönetet és megígérte, hogy a város érdekeit mindig szíven fogja hordani. Az eddigi főutcát is Biedermann Rezső utcának keresztelték.

— **(A tanfelügyelőség köréből.)** A közoktatásügyi miniszter Kubányi Károly királyi tanfelügyelőt Somogy megyéből Hontvármegyébe helyezte át s helyébe Beksis Ignác, kaposvári állami főgimnáziumi tanárt nevezte ki tanfelügyelővé, beosztván őt a VIII. fizetési osztály 3-ik fokozatába.

— **(Viharok.)** Még mindig érkeznek hozzánk az e hét elején pusztító viharokról tudósítások. Így Kaposváron is óriási vihar dühöngött, melyet borzasztó jégverés követett. A mezőket jérce és tyuktojás nagyságu jégdarabok borították, melyek a buzavetés kilenc tized részét megsemmisítették. A rozsban és árpában még nagyobb a kár. A földben eltakart hagymát a jég két-három felé hasította. A jégvihar, mely észak felől jött, csak a „Szabadó” völgyet kímélte meg. Az egész község a jegyzőség útján adó levagy elengedésért folyamodik, mivel az idei termés a népnek kenyérszükségletét sem fedezi. — Kaposzékcsődi levelezőnk is ír az ottani nagy viharról. Szerinte istenitélet napja volt a környéken; borzasztó mennydörgés, villámlás után, mintegy 5–8 percig diónagyságu jég pusztított a vetésekben, a buzakereszték szétszórva hevernek. Az alig még egy pár nap előtt is gyönyörűen állott szőlő teljesen elpusztult. Rendkívül óriási a kár. Különb, hogy a viharok mily nagy károkat okozhattak, mutatja az, hogy csak a Magyar általános biztosító társulat pécsi főigynökségéhez 314 kárjelentés érkezett be tegnap estig a vidékről.

— **(Felfüggesztett jegyző.)** Nagy István, dombovári járási főszolgabíró Lőrincy József tb. főszámvevővel Fuchs Ferenc újdombovári jegyző hivatalában vizsgálatot tartott s nagymérvű rendetlenséget, szabálytalan pénzkezelést s egyéb mulasztást konstataált a jegyző ellen, kit hivatalától azonnal felfüggesztett s Kék Ferenc járási irnok, okleveles jegyzővel helyettesített.

— **(A pécsi Polgári Kaszinó)** holnaputáni (szombati) nyári estélyén — mint értesülünk — a 44-ik gyalogezred zenekara fogja a zenét szolgáltatni.

— **(Alapítványi helyek — elvileg.)** A ma megtartott állandó választmányi ülésen egész terjedelmében felolvastattott a honvédelmi miniszter körlevele, melyben az ujonnan létesítendő honvéd nevelő- és képző intézetekben alapítványi helyek létesítésére hívja föl a vármegye közönségét. A jelenlevők a körlevél fölolvasása után megéljenezték a honvédelmi minisztert. Koszits Kamil főjegyző indítványozza, hogy a vármegye méltósága is megkívánja, hogy két ilyen alapítvány, egyenkint 200 frttal létesíttessék és ezt a határozatot elvileg fogadja el a választmány. Simonfay János helyesli, de megjegyzi, hogy ez pótdadó kivétel nélkül történjék, Német Lipót és Benkő Gyula felszólalásai után elfogadták két, egyenkint 200, és egy 600 frtos alapítvány létesítését, mely utóbbi a magasabb kiképzésre vágyakozó ifjunak volna adományozható, de csak elvileg s utasítatik az alispán helyettes főjegyző, hogy a módok iránt tegyen a legközelebbi közgyűlésnek jelentést, hogyan volna ez a határozat foganatosítható.

— **(Kirabolt pince.)** Golvát Alajos, némethüröghi lakos szőlőjében levő borpincéjébe a napokban betörték és onnan különféle tárgyakat elloptak. A betörők a pince tetejét feszítették föl és azon át hatoltak be a pincébe, hol mindent összeszedtek s aztán az éjszaka csendjében tovább álltak. Most keresik őket.

— **(Tombola a népünnepélyen.)** A jövő vasárnap megismétlendő népünnepélyen lesz tombola is. Ugyanis mint értesülünk, a Zaolnay-gyár száz darab, különféle majolika tárgyat ajánlott fel a népünnepély céljaira s egyéb ajándékok is érkeztek, melyeket a népünnepélyen felállítandó szerencsakerékből kihuzandó számok tulajdonosai fognak megnyerni. Ez új érdekesség mellett még több meglepő új látnivaló is lesz a népünnepélyen, melyre a katonazenekart ismét megnyerte a rendezőség s így hangversenyben is lesz része a közönségnek. Este kivilágítás és a felállítandó sátrakban táncvigalom lesz.

— **(Bizalom vagy elismerés.)** Debrecen város megkereső levelet intézett a vármegyéhez a magyar katonai iskolák fölállítására vonatkozó törvényjavaslat betérjesztése alkalmából a kormányhoz leendő üdvözlő fölirat intézése iránt. A vármegye állandó választmányának mai ülésén Szinkovits K. aljegyző olvasta a debreceni köriratot, jegyzőkönyvi kivonatot és a fölirat szövegét. Német Lipót szívesen csatlakozik hozzá, hogy örömlünknek s elismerésünknek mi is kifejezést adjunk s bizalmunkat nyilvánítsuk a kormány iránt. Nézete szerint Fejérváry miniszterhez külön fölirat, őfelségéhez pedig hódoló fölirat lenne intézendő. Jagics József megjegyzi, hogy a bizalomnyilvánítás a kormány iránt nem országos jelentőségű, ez csupán pártpolitikai eszköz. Szépen megindokolt beszédében kijelenti, hogy ebben a formában nem járulhat a javaslatához, hogy miért, ezt elmondani a közgyűlésen delikát dolognak tarja, de itt szűkebb körben szívesen elmondja. Szerinte a kormány részéről az érdemet ebben a dologban ily alakban fölvetni,

tapintatlanság. Mert a kormány csak kötelességét teljesítette. Ezért elismerés és köszönet illeti, de nem bizalom. Elismerést is csak a szakminiszternek szavaz meg a maga részéről, míg az összkormány csak köszönetet, illetve üdvözlőt. Persze a koronához intézendő fölirathoz ő is hozzájárul. Benkő Gyula is mondott egy fulmináns mamelukbeszédet. Szerinte a kormány nem pártkormány, de az egész ország kormánya. Ellenmondás az, midőn azt mondom: köszönöm és elismerem, de bizalmat nem adok. Simonfay János kijelenti, hogy szokatlan ténre vitte ez a javaslat a pártoskodást ebben a teremben. A politikai bizalom mindig pártoskodást jelent. Ugyan hogyan tisztelik önök itt e teremben másnak a meggyőződését, mikor tudják nagyon jól, hogy nem úgy gondolkozunk, mint önök s maguk se hiszik, amit mondanak s mégis azt kívánják, hogy az önök nézeteit tegyük magunkévá! Részéről csupán a köszönetet és elismerést hajlandó megezavazni. Ezután Német Lipót módosítja indítványát, hogy a határozat egyhangusággal menjen keresztül. A határozatot aztán oly értelemben mondotta ki a főispán, hogy 1. a koronához hódoló fölirat, 2. az összkormányhoz üdvözlőt, 3. a honvédelmi miniszterhez elismerő fölirat intéztetik a megye részéről a katonai javaslatok alkalmából. Ebben aztán mindenki belenyugodott.

— **(Hymen.)** Weiler Samu kereskedő Felső-Segesdről, eljegyezte Parcer Riza kisasszonyt, Parcer Márkus kereskedő leányát Somogy-Karádról.

— **(Csődmegszüntetés.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, a Blau Lipót mohácsi lakos ellen nyitott csődöt, megszüntette.

— **(Körrendelet a jogakadémiai igazgatóihoz.)** Az elméleti jogi vizsgálatoknak tanfolyam hallgatása nélkül való letévése körül sok tévedés történt, a melyek elkerülése végett Wlassich Gyula közoktatásügyi miniszter a jogakadémiai igazgatóihoz körrendeletet intézett. A rendelet szerint a jövőben a jogi vizsgálatnak tanfolyam hallgatása nélküli való letételére adandó miniszteri engedély közlésénél a jogakadémia igazgatósága az illetőket mindenkor arról is köteles lesz értesíteni, hogy ezután kiadandó engedély alapján leteendő vizsgálatokkal szerzett jogi minősítés az igazságügyi szakra ki nem terjed és különösen bírói vizsgára jogot nem ad.

— **(A nős emberek nullák.)** Egy vig társaságban, hol hölgyek is vannak jelen, egy fiatal, szép özvegy asszonykához odamegy udvarolni egy nős ember, kinek a neje nincs ott. A szép kis asszonyka darabig hallgatta az ostoba bókokat, — majd hirtelen közbevág:

— Menjen, menjen, a nős emberek előttem nullák.

A bókoló ur a társaság előtt megrestelve magát, szégyenkezve vonult vissza s pár pillanat múlva nulla lett belőle — eltűnt.

— **(Meglopott asszony.)** Özvegy Kosin Mihályné, pellérdi lakosnő házába valami enyveskezü jómadár lopózott be és onnan két forint készpénzt, meg egy csomó ruhaneműt elemelt. A lopást az asszony csak

akkor vette észre, a mikor már a tolvaj messze járt. Eddig még nem is tudják, hogy ki volt és merre vette utját a lopott tárgyakkal.

— (**Elmegyek én . . .**) Ezt a nótát dudorászta egy eltűnt csizmadia legény, mialatt elkezeredetten puffolta a kaptát. Addig énekelgette, míg egyszer csak eltűnt hazulról, nyomorúságban hagyta feleségét, három kis gyermekét. Budapestre ment, hol vígan élte világát. A szegény elhagyott asszony pedig megtudva, hol van az ura, gyalog ment utána három kis porontyával. Teljes kilenc napig folyton gyalogoltak. Budapestre érkezve, a rendőrséghez mentek, hogy a családfentartót megtalálhassák. A rendőrség fel is kereste az embert, de ez kijelentette, hogy elég volt már a jóból, nem kell neki már az asszony. A szegény asszonyt három apró porontyával egy menházba helyezték el, míg valamiképen fordul a sorsuk.

— (**Copf.**) A ma megtartott állandó választmányi ülés azt a határozatot ajánlja elfogadásra a közgyűlésnek, hogy a hivatalos kiküldetésben utazó tisztviselőkjövőben csak is a ténylegesen fizetett összeget, nem pedig a rendes menetdíjakat számíthatják föl, mert van nekik arcképes igazolványuk, amelynek az előmutatása mellett csak fél menetdíjat kell fizetniök. Mendl főorvos egy konkrét esetet mondott el, ami vele történt. Kiküldetése volt tavaly Üszöghre, a hová ki is ment fiakkoron s oda-vissza 2 frtot számított föl. A miniszteri szákszámvevőség kifo-

gásolta utiszámláját, mert Üszögre vasuton is lehet menni, ami 30 krajcárba kerül. Fuvart azonban az állomásig s vissza szabad fölszámítani. Így aztán újra beadta az utasításhoz hiven utiszámláját s 5 frt 30 krt neki tényleg ki is fizettek, jóllehet az első utiszámlája csak 2 frtról szólt. Félő, hogy így járunk ezzel a kényeszer igazolvány használatával is, csak a közügy fogja kárát vallani; de hát nálunk a fő a copf, a forma, a lényeg csak — schmarrn.

— (**Az óvatos bíró.**) Egy bíró, a ki már sok tolvaj felett ült törvényt, megtanulta hosszú praxisa alatt, hogy mily hasznos dolog az óvatosság. Soha óvatosabb ember nálánál nem járt ezen a földön. Mikor egyszer hat heti szabadságra ment, csupa óvatosságból nagy cédulát ragasztott ajtajára, a melyre ökölnyi betűkkel ezt írta: „Mindnyájan elutaztunk. Nincs itthon senki!” Aztán nyugodtan utra kelt, meg lévén győződve, hogy mindent megtett, a mit az óvatosság tőle követelt. Mikor hazajött, legnagyobb ámulatára üresen találta a lakást. Elhordtak onnan mindent, a mi csak valamicske érték volt. Az udvarias tolvajok azonban viszonozták az ő szives figyelmét és az ajtón belől egy nagy papirosra ezt írták: „Mindent elvittünk. Nem maradt itt semmi!”

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogrammok megvásárlását, mindennemű vésnői munkát, bélyegzők, pe-

csétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámítva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécsen, Király-utca Hattyu-épület.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Breed	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " 47 "
Breed	" 1906. sz.***)	személy "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " "	6 " 34 "
Breed	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	"	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

****) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

kis porontyot, kinek egész büne s vétke abban rejlett, hogy Kernow őt s viszont ő Kernowot szerette. Bár haragja tetőpontját érte el, mégis őrizkedett ezt vőlegényének mutatni, ellenkezőleg, minden igyekezete oda irányult, hogy a természet gyönyöriben való rajongását tőle lehetőleg oszssa vele.

— Ez a kis darab földecske, mely a nagy világ zajától oly távol esik, legbecsesebb valamennyi birtokaim között — nyilatkozzék Kernow. Tavasszal, nyáron, ősszel vagy télen, szóval bármikor is ide terelt sorsom, mindig megtaláltam azt, a mire legnagyobb szükségem volt: s léleknyugalmat és tetterőt!

— Röviden, ez az erdő duzzogó hangulatod menhelye. válaszolá Ottonie. — De ha duzzogásra soha többé nem adnék alkalmat? S ha hatalmamban fog állani aggodalmadat s kételyeidet eloszlatni, akkor nem térsz soha többé ide, ugy-e?

— Ottonie! s te nem gondolod meg, mily édes lenne szerelmünket itt átélni?

— Reszketnék az unalomtól, mely még a legszebb szerelmet is veszélyeztetné! Nem, fény és pompa közepe akárom a szerelem győzelmét s babérjait aratni.

Kernow megijedt e válasz hallatára, hisz ez valószínű bábél, zürzavar, ők ismét nem értik egymást.

Ottonie is érezte, hogy szenvedélye s nyíltsága által elragadtatva, oly dolgokat mondott, melyek esetleg kárára lehetnek, ép azért iparkodott meggondolatlan nyíltségát jóvá tenni s így szólt:

— Ha tudnám, hogy e magányban kizárólag az enyém lennél, csak nekem élnél, akkor megosztanám

Én, feleségem nélkül, s egy egész raja a vendégeknek, ez egy abszurdum! Reggel minden bucsuzás nélkül távoztam, mert a hölgyek lamentóját alig birtam volna el! Na, csak hogy már megint minden a régi kerékvágásba jő, a szánut kitűnő, sőt merem mondani, páratlan a maga nemében.

E pillanatban megjelentek a munkások az ablak előtt, homlokukról a verejtéket letörölve.

Kernow, megpillantván a fáradt munkásokat, pincéjéből rögtön egy hordó jó sört hozatott számukra.

Kernow vendégei készülődtek; Zerst ur is rászánta magát a hazautazásra, feltéve, hogy helyet kerithet a szánok egyikében. Vigó lovagolva akart hazatérni. Zerst ur Rothbergékkal ült egy szánba. Kernow Ottoniet egy kisebb szánba segíté, melyet ő szándékozott vezényelni.

— Isten veled vadászlak! kiáltá Adla jó kedvében, de Zerst ur ijedt „Halt“! ja e kérdésre készteté:

— Él tetszett valamit felejteni bíró ur?

— Nem kellene-e fegyverekkel ellátni magunkat, hátha a farkas . . . ?

— Nevetséges! veté közbe Rothberg.

Kernow elővevé hatlövetű revolverét és mosolyogva nyujtá azt át a félénk bírónak. Amint Zerst ur e fegyverszörnyeteget meglátta, ijedtében majd kiesett a szánból s reszkető hangon biztosítá, hogy ő löni egyáltalán — nem tud! Ennek következtében Vigó magához vevé a fegyvert, azon ígérettel, hogy a szánt meg fogja őrsni.

— Viszontlátásra! Kövessetek gyorsan! Ne maradjatok igen soká entre vous! kiálták Kernowékhoz Roth-

Törvényszék.

§ Baranyai pénzhamisítók. Tegnap este megjelent számunk távirati rovatában röviden jeleztük, hogy a baranyamegyei pénzhamisítók ügyében a budapesti törvényszék megkezdte a végtárgyalást. Horváth-Kokán József, Szemányi József és Haupt Ferenc bankóhamisító triumvirátust képeztek s a már éppen nem szokatlan módon, hogy az igazi pénznek ötszörösét adják hamis bankóban, szedték rá a baranyamegyei parasztokat. A bankóprés, melyen ötveneseket gyártottak, Horváth-Kokán pécsi házában volt felállítva, s mikor már kellő számú hamisítvány kikerült a sajtó alól, a másik két cimborá nyakába vette a vármegyét. A mese, melylyel lépre csalták a tudatlan népet, nagyon egyszerű s a következő volt: Az osztrák magyar banknak egy magasrangú hivatalnokát, a ki már minben csinját-binját ismerte a pénzcsinálásnak, elcsapták hivatalából. A vérig sértett ur magánál felejtett egypár mázsa bankó papírost s most derűborura csinálja a bankókat, melyeket a szakértő sem tud a valóditól megkülönböztetni s azokat potom áron vesztegeti. A budapesti törvényszék az elmúlt év novemberében Horváth Kokán Józsefet és Szemányit két-két évi, Haupt Ferencet harmadfél évi fegyházra ítélte, Péter József egy évi, Kiss Ferenc, Sánta Illés, Tóth Ádám tíz havi börtönt, Vörös Joachim három hónapi fogházat ka-

pott. Az elítéltek a tárgyalás során konokul tagadták, hogy valami részük lett volna a bankóvásárban. A kir. tábla megsemmisítette a törvényszék ítéletét s új tárgyalást rendelt el, mert több vádlott védő nélkül jelent meg, már pedig a bünvádi eljárási szabályok értelmében oly cselekményeknél, melyek 5 évtől 10 évig terjedhető fegyházzal büntethetők, védőt hivatalból kell kirendelni. A tárgyaláson vádlottak megmaradtak eddigi rendszerük mellett, sőt még azt is letagadták, a mit novemberben beismertek. A tárgyalás ma is tovább folyik.

§ Elhalasztott végtárgyalás. Sulyos testisértéssel vádolt Blaskovits Antal és társai ügyében hétfőn délelőttre volt kitűzve a végtárgyalás, de el kellett halasztani f. hó 26-ára, a mikor is majd az elég nagy fontosságú ügyben új végtárgyalást tartanak. A vádlottak ugyanis három sértetten is követtek el súlyos testisértést, kik közül az egyik sértett vallomása sérüléseit illetőleg az orvosi véleménynyel teljesen ellenkező s a kinek sérüléseit a törvényszéki orvos fogja majd felülvizsgálni s véleményt adni róluk az új végtárgyaláson.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július hó 8-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mócsy Antal néppárti két óra hosszat

tartó beszédében, melylyel kiválóan használható obstrukciós szónoknak bizonyította be magát, arról a témáról értekezett, hogy a kormány a mezőgazdákért, munkásokért nem tesz semmit, csak az osztrák gyárosokért. Elveti a javaslatot.

Károlyi Sándor gróf első sorban azt bizonyítja, hogy gazdasági szempontból elfogadhatatlan a javaslat. Tiszta ráfogás, hogy elvetése veszélyt rejt a gazdákra nézve, hiszen hat hónap múlva vagy új kiegyezés, vagy provizorium, vagy önálló vámterület lesz s a kérdések abszolválva lesznek. A kormány nem nyújthat biztosítékot arra nézve, hogy véget vet a kartellek garázdálkodásainak; pedig csak akkor volna a javaslat megszavazható, ha megnyugtatónák a hazát. De mert a kartell-rendszer monopolit teremt s kizárják a termelőket, fogyasztókat az árak képződésének befolyásolásából, a javaslat semmi jót sem hozhat reánk. Cukorkivitelünket nagy veszélyek fenyegetik különben is. Anglia olyan kedvezményeket ad a gyarmatokból jövő cukornak, mint az export-prémiumok Amerikában. A mi mostani törvényjavaslatunk lényege az, hogy a eukorvám annyira emeltessek, amekkora export-prémiumot az államok adnak. És mi még ennek hegyibe kivitelünk emelésével, prémiumokkal foglalkozunk. A kormány azal akarja magát Ausztriában népszerűvé tenni, hogy premiálja az osztrák kivitel, mert mi reánk bizony vajmi kevés jut ebből a kivitelből. A termelést kontingentálni kel-

bergék, kik Vigótól kísérvé az erdő felé vették utjokat.

— Van-e nálad fegyver Béla? kérdé Ottonie.

— Elővigyázatra szokott embernél mindig szokott lenni!

— De ha a lovakkal el vagy foglalva, nem tudsz löni.

— Akkor a gyeplőket reád bizom, elég ügyességet tanusítsz e téren is.

Szép menyasszonyára nézve, ki hamiskásan mosolygott feléje, azt találta, hogy csinos sapkájában s testhezálló bundájában ennivaló teremtés.

— Csókolni való szép vagy! szolt Kernow a szánra felugorva s a következő pillanatban elcsattant a csók.

Ottonie ijedséget szinlelt e nem várt jelenetre s bár pir borítá egész arcát, ez nem szégyenpir, hanem az ellenállhatlanság jelének pirja volt, mely ezt jelenté: „Enyém ő mindannyiszor a mikor akarom.“

Kernow moghuzta gyeplűit s már utnak készült indulni, mikor velőtrázó sikoly kényszeríté a megállásra. Jancsika, az ő kis Jancsikája sikoltott, ki kezecskéit tördelve kérte oltalmazóját, vinné el őt is magával.

— Jancsikám, szegény kis Jancsikám, hogy is feledkezhetem meg rólad! — kiáltá Kernow — csak csendben kedves gyermek, velem jössz!

Nem figyelt menyasszonyának ellenvetésére, hanem Ausztintól jó meleg kendőt hozatott s abba beburkolta a fiúcskát.

— De kérlek Béla, hisz a gyerek nagyobb biztonságban van idehaza Ausztinnál! — mondá Ottonie.

— Nem szívem, elviszem! Rothbegné ugy is megígérte, hogy tisztára öltözteti, azután meg ez lesz a legjobb alkalom, hogy új nevelőnőjének bemutassam. Így ni, kettőnk közt jól ül s a kiesés ellen is biztosítva lesz! Nemde Jancsika, így van ez jól?

Könyült még a kis fiu szemében, de mindannak dacára hangosan nyilvánítá afölötti örömét, hogy ő uri szánban, ezüst csengők zengése s ily remek lovaktól vontatva tova roboghat! Mindegy az néki, bárhová viszi őt a szán, csak jóltevéje mellett ülhessen.

Ausztin titokban törlele szemeiből csorduló könnyeit, örült ő is, hogy a büszke szivtelon menyasszony ellenvetése dacára, az áldott jó gazdája elviszi Jancsikát.

Ottonie igen mérges és dühös lett, de sem est, sem a gyermek iránti gyűlöletét nem merte vőlegénye előtt mutatni. Elméjében egyre azt forgatá: — A fiú minden áron el kell távolítanom, nehogy vele együtt az a sápadt leány is meghomályosítsa boldogságomat.

Mig ő fejét ezen törte, Jancsika boldogságában egyre nevetett s fecsegett, Kernow pedig szívesen válaszolt kérdésére s figyelt naiv beszédjére.

— Lovaink még érzik a tegnapi napot.

A többek jóval előbbre vannak, — szolt Kernow a mellette ülő szótlon menyasszonyához.

— Ugy induljunk lassabban — felel ő — az idő oly gyönyörű és — aztán meg oly ritkán lehetünk egyedül.

Ez utolsó szavakat alig hallhatóan rebegé a két-szintű lény s szíves örömet huzódott volna vőlegényéhez közelebb, ha az az ártatlan kis fiúcska válaszfalként nem ült közöttük. Ottonie átkozta, gyűlölte ez ártatlan

lett volna a törvényjavaslatban, amelyben csak az a jó, ami nincs benne. Nem fogadja el még általánosságban sem.

Ezután Wlassich Gyula kultuszminiszter válaszol Marjay Péter interpellációjára a nagybáti gör. kath. hitközségben előfordult zavarokra vonatkozólag.

Végül Perczel Dezső belügyminiszter válaszol Eötvösnek, helyeselve a vígszínházi brutálításokat és a német szót. Hiába dorongolta vissza Eötvös a belügyminisztert, a többség a választ tudomásul vette.

TÁVIRATOK.

— **Nopcsáról megint beszélni fognak.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Hevessy József földbirtokos bejelentette a Ház elnökének Nopcsa b. intendánságát, mint inkompatibilis állást. A bizottsághoz tették át az ügyet.

— **Szobaleány és a spiritusz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Thoroczky Miklós gróf képviselő budapesti tábor-utcai lakásán a szobaleány kézi forralón tejet forralt. Midőn az égő spirituszhoz hozzátölteni akart, a tűz bekapott az üvegbe, azután a leány ruhájába, amely teljesen lángba borult. A nevelőnő pokrócot dobott reá, s így megmenekült, de sérülései életveszélyesek.

— **Sikkasztó postás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vogl postafőtiszt, a Drezda—bodenbachi vonalon, 50.000 márkát elsikkasztva, megszökött.

— **Földrengés.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Albániában nyolc nap óta heves földrengés pusztít.

— **A szerb egyházi zsinat.** (A P. F. eredeti távirata.) A szerb egyházi kongresszust Karlócán Nikolics Fedor báró, királyi biztos, vasárnap nyitja meg.

— **A király utazása.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Királyunk tegnap este 8 órakor Ischlből Bécsbe utazott.

— **A muzka megint akar valamit.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az orosz kormány a hatalmakhoz intézett körlevélben sürgeti, hogy vessenek véget Törökország huzavonájának és sürgessék nyomtatékosan a békekötést.

— **Szociálisták a kath. autonómiában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A nemzetközi szociálistapárt vezetősége a kath. autonómiai kongresszus szervezése alkalmából vörös plakátokon szólítja föl a főváros munkásait, hogy: „egy garast sem a mi zsebünkől a papok céljaira! Iskolát a népnek!” ez a jelszavunk. Felhívják végül a munkásokat, hogy vegyenek részt a választásokban, hogy az ország fővárosa ne grófok, hanem szociál-demokraták által legyen képviselve.

Hirdetések.

Egy ügyes könyvvezető

azonnal állást nyerhet Pécsen, Jankovits Hugó bornagykereskedőnél.

10400. sz.

tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Döry Istvánné végrehajthatónak, ifj. Kasza Vincze, s neje Gergő Teréz végrehajtást szenvedők ellen 150 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szt. Iórincai kir. járásbíróság területén levő, Bagota község határában fekvő, a bagotai 182. sz. tjkvben felvett †, 371. hb.

3671. sz.

Tkvi 1897

Hirdetmény.

Baranyamegyében lévő, a mánfai körjegyzőséghez tartozó **Mánfa, Battyán, Szopok és Komló** községeknek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítetvén, és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, akik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1898. évi január hó 10-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi január hó 10-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólításukat tartalmazó kérvényöket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1898. évi január hó 10-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A sásdi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság 1897. évi június hó 23-án.

Warga Jenő

kir. aljársbíró.

Özv. Endersné lovardája
Pécsett, a buzatéren.
Ma pénteken július 9-én
nagy High-Life estély.

Az előkelő közönség találkozó helye, a 44. ik gyalogezred zenekarának előadásával. Az előadás megkezdése előtt esti 1/2 órától kezdve és a szünetek közben

nagy katonai hangverseny.

1. „Magyar nóták“ induló Christóftól.
2. „Overture“ Felsenmühle Reisingertől.
3. „Myrthenblüthen“ keringő Strausstól.

Első szünet közt: „Fantasié“ Hansel és Gretel operából Kienseltől.

Második szünet közt: „Fakeltanz“ Mayerbertől.

Végül: „Magyar induló“ Ischpoldtól.

Záradékkal:

Julius Cesar

nagy ballet, előadva 8 nő és 8 férfi által.

Kettős Jokey egy lovon, lovagolva Rieffenach igazgató és Augustin ur által.

Kezdeté este 8 órakor.

Számos látogatást kér mély tisztelettel

Rieffenach
igazgató.

Özv. Enders M.
lovarda tulajdonos.

A, Vigadó' nagytermében

ma pénteken július 9-én

második és utolsó

szenzációs előadás

BENALI BEY

által, itt még soha nem látott csodálatot keltő keleti bűvészeti mutatványok.

Budapesten 102 előadást tartott nagy sikerrel.

Helyárak: parket ülés 2 frt, számított hely 1 frt 20 kr., ülőhely 80 kr., állóhely 60 kr., tanulóknak 30 kr.

Jegyekre előjegyezhetni Valentin K. utóda könyvkereskedésében.

12185. sz.

tkv. 1897.

Arverési h'rdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Némethy József pécsi ügyvéd végrehajthatónak, Nagy Károly és neje szül. Ujváry Katalin pécsi lakos végrehajtást szenvedők ellen 81 frt 20 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Pécs város határában fekvő, a pécsi 3634. sz. betétsz. + 1164. hrsz. 22. ö. i. sz. házra és udvarra 1500 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi szeptember hó 16. n. d. e. 10 órakor a pécsi kir. törvszék árverési szobájában (trvszéki épület, földszint, 7. sz. ajtó) megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 150 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazs. min. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

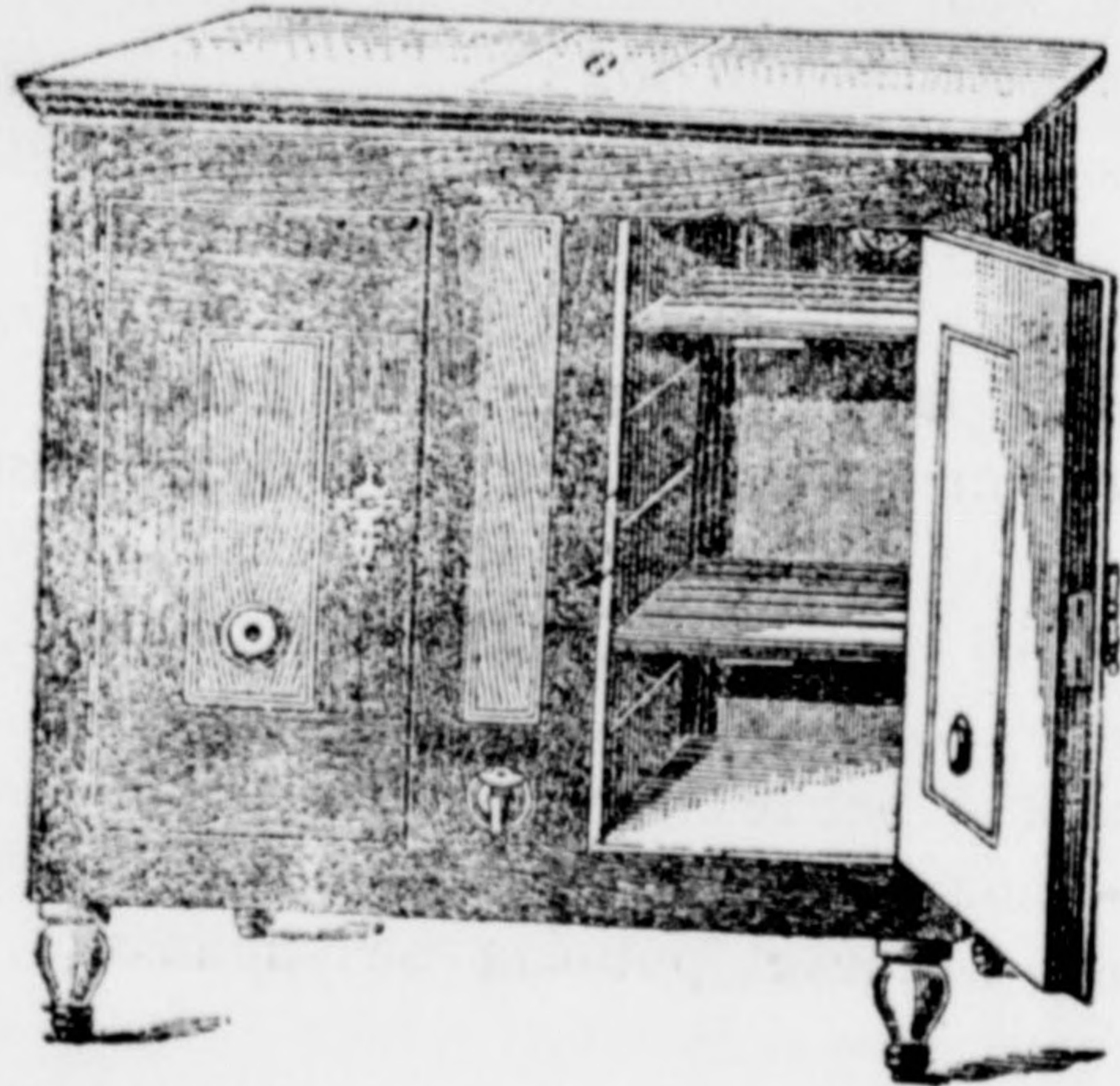
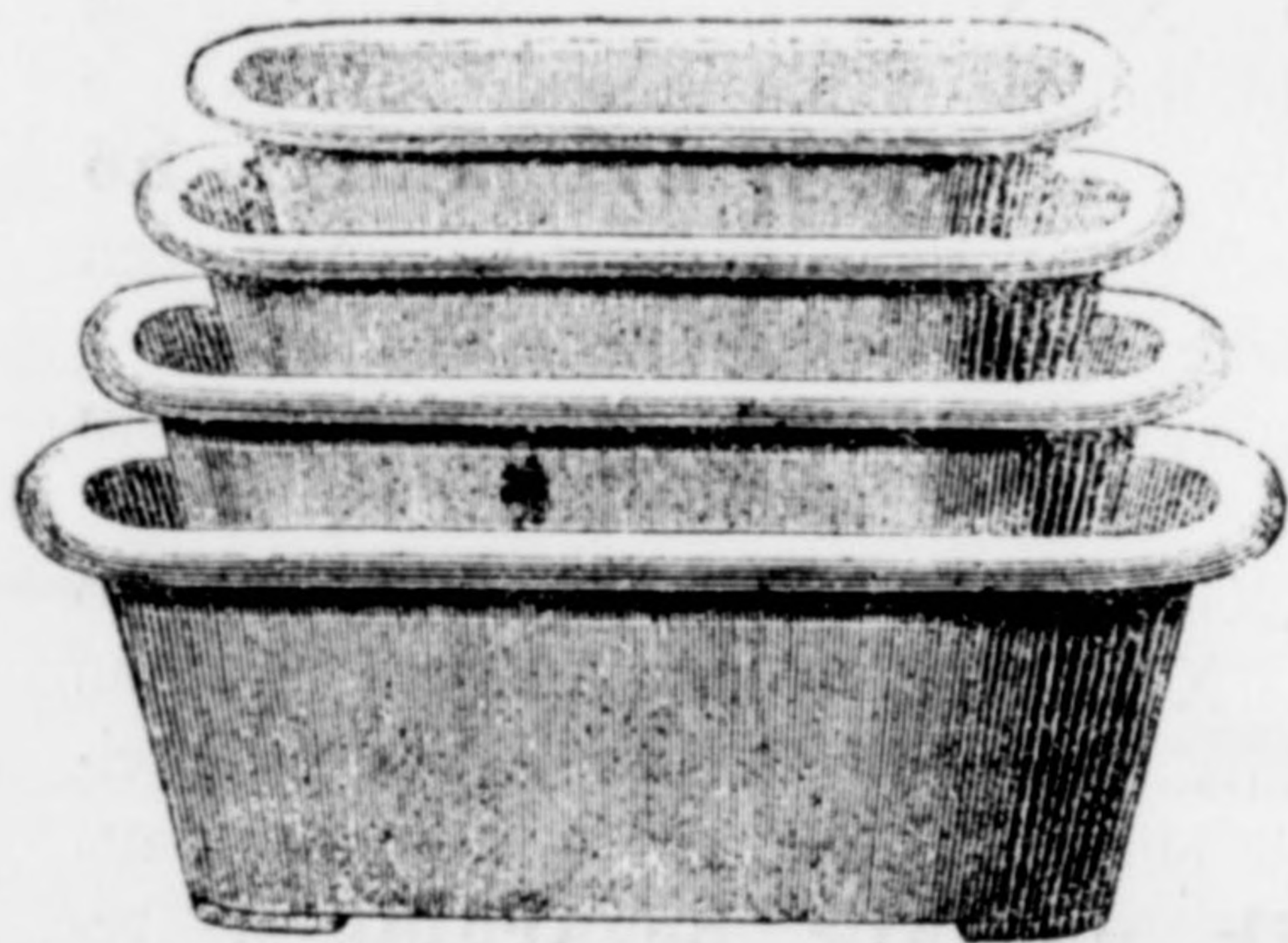
A kir. trvszék mint tkvi hatóságnál. Pécsett, 1897-ik évi június hó 12. napján.

Bogyay Pongrác
kir. trvszéki bíró helyett

Peitler Imre
kir. trvszéki bíró.

CSUKÁS ZOLTÁN épület-, horgany és mű-bádogos

Pécsett, király-utca 28. szám, a „pánczéloshoz.“

Ajánlja saját készítményü
legjobb szerkezetü
jégszekrényeit,

valamint erős

fürdőkádjait,

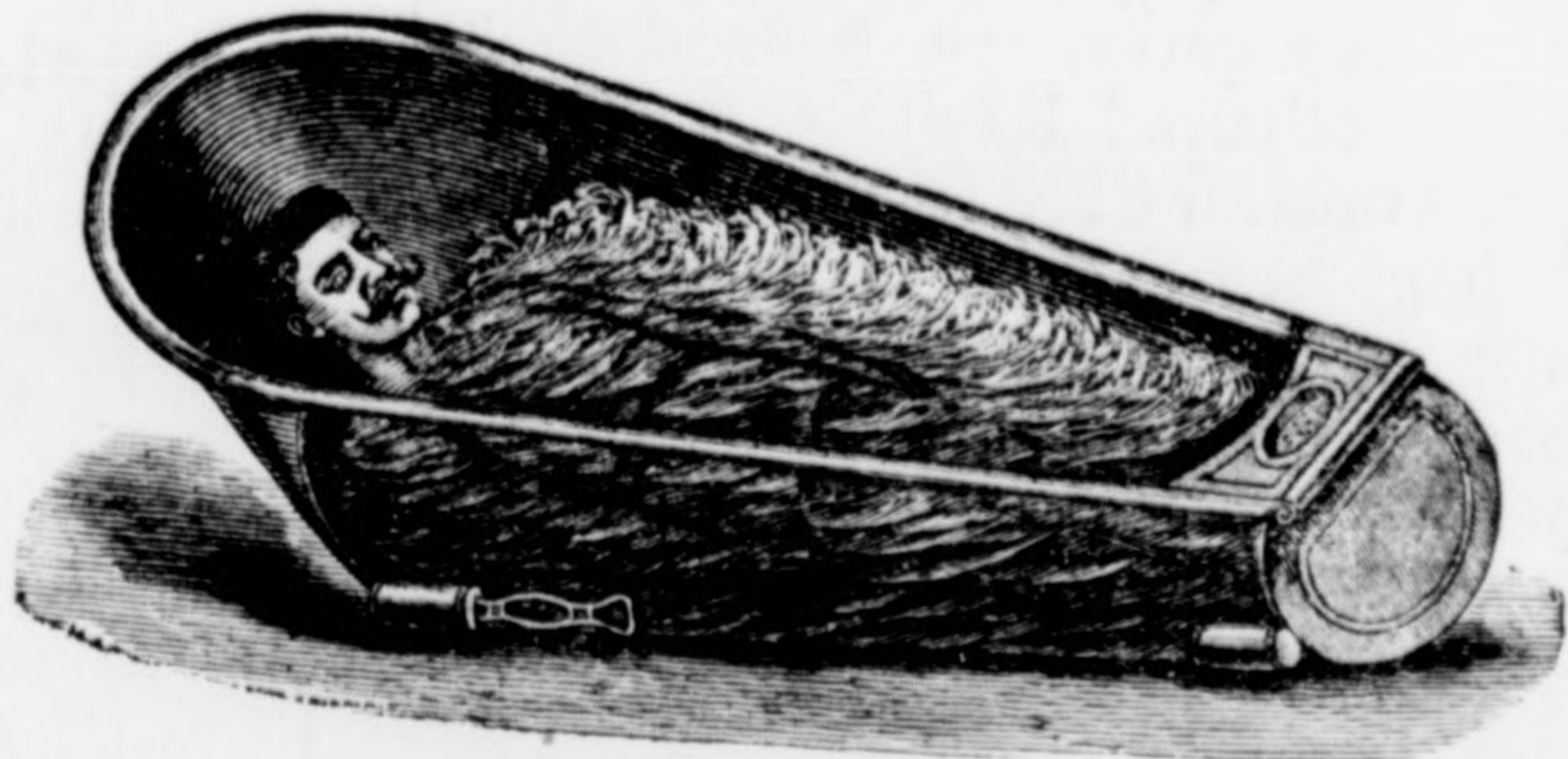
vizvezeték és fürdőberendezéseket,

szagtalan angol closettek

fölállítását, nagy vá-
lasztéku

konyha-berendezéseit:

Tető- és toronyfedések,
tetőcsatornák és czink-
ornamentikai munkák,

csatorna- és bádogtető javítások és festések a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak
(Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.)